

Muzeum
Vysoké nad Jizerou

Hledá se hůl

Ve čtvrtek 14. srpna 2008 ve Vysokém nad Jizerou nejspíše u altánku na náměstí zapomněl výletník z Jablonce nad Nisou a příznivec Vysocka v jedné osobě před nástupem do autobusu do domovského města černostříbrnou teleskopickou hůl s měnitelnou výškou a žlutým nápisem „SUPREMA®ANTI-SHOCK SYSTÉM“. Hůl naléhavě potřebuje vzhledem k nemocné kyčli a chorým kolenům, proto prosí nálezece, aby hůl předal na vysocký městský úřad, nebo do Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí.

Koupím chalupu nebo domek. Stav ani cena nerozhoduje. Případně je možno nabídnout i hezký pozemek. Rychlé jednání! Tel: 737 544 461

Urgentně hledám domeček nebo chalupu vhodnou k trvalému bydlení nebo i rekreaci. Možné i zbořeníště. Možno nabídnout i větší pozemky. Preferuji platbu v hotovosti. Tel.: 775 311 505

Spartak Rokytnice, a.s. přijme na zimní sezónu zaměstnance pro obsluhu vleků, lanovek a pokladníky pro lyžařské středisko Horní Domky a Studenou v Rokytnici nad Jizerou.

Nástup podle sněhových podmínek. Stručné životopisy zasílejte na adresu:

**Spartak Rokytnice, a.s. Horní 461
512 44 Rokytnice nad Jizerou
jaroslav.benc@skiareal-rokytnice.cz
Další informace na tel: 481 522 380.**

Za Spartak Rokytnice, a.s. Klára Jónová personalistika a mzdy

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 9-10/2008, redakce: Ivana Řehořová, náklad 470 ks, cena 10 Kč. Příspěvky zasílejte do 25. dne
sudého měsíce do městské knihovny tel: 481 540 278
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz. Vytiskl H&H Servis 2008.

VĚTRNÍK

KDP 2008

Září - říjen 2008

**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Pranostiky

Září jezdí na strakaté kobyle.

Po silných deštích v září osení zimní se podaří.

Jaké počasí na svatého Jiljí (1. září) se ukazuje, takové po celý měsíc dodržuje.

O Marie narození (8. září) vlaštovek tu více není.

Po svatém Matouši (21. září) čepici na uši.

Na svatého Maurice (22. září) nesej pšenice, bude samá metlice.

Je-li na svatého Václava (28. září) bouřka, bývá dlouho teplo.

Padají-li před svatým Michalem (29. září) žaludy, nastane tuhá zima.

O svatém Jeronýmu (30. září) připravuj se už na zimu.

Je-li říjen velmi zelený, bude za to leden hodně studený.

*Čím déle vlaštovky u nás v říjnu prolétávají,
tím déle pěkné a jasné dny potrvají.*

Když křížový pavouk se v říjnu ukrývá a nevyhlédá, není daleko do sněhu.

Po teplém září zle se říjen tváří.

Čím dříve listí v říjnu opadává, tím úrodnější bude příští rok.

Hřímá-li v říjnu listí ze stromů, následuje tuhá zima.

Je-li říjen studený, z jara všechny housenky zhynou.

Sněží-li brzy v říjnu, bude měkká zima.

Fouká-li vítr na svatého Remigia (1. října) od východu, bude teplý podziměk.

Den Marie Orodovnice (2. října) – první mrazíky.

Svatá Terezie (15. října) zasazuje zimní okna.

*Když přijde svatého Havla (16. října), hled', bys měl zeli doma,
neb v zimě pak výběorně chutná.*

*Do svatého Lukáše (18. října), kdo chceš, ruce volny měj,
po svatém Lukáši za řádra je dej!*

Svatá Voršila (21. října) jíní nasila.

V svátek Šimona, Judy (28. října) tuhnou v poli hrudy a leze zima z půdy.

Z archivu Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí

Oprava a omluva

V minulém čísle byla chybně uvedena částka za prodej Espritu. Není to 5, ale 10,5 miliónů korun. Paní E. Poloprutská odešla do důchodu a do školní kuchyně se vrátila Eva Kopalová.

Autor Havlíčkovy sochy není Jaroslav, ale Josef Strachovský.

Cerberus – přístroj k napájení drátů při pasení krav se **nedává** do země.

Poděkování paní Alici Sládkové a potažmo i Michalu L. Jaklovi za obětavou instruktážní pomoc a rady při přípravě prvního čísla Větrníku v nové redakci.

I.Ř.

ZPRÁVY z městského úřadu

Blíží se **konec platnosti občanských průkazů** bez strojově čitelných údajů, vydaných do 31. 12. 2003 – „RŮŽOVÝCH“. Platí do 31. 12. 2008.

Očkování psů proti vzteklině

Proběhne na území města 4. října 2008 ve Vysokém u objektu divadla Krakonoš od 8 do 8.10, ve Tříči v prostoru u kontejneru od 8.15 do 8.25, ve Staré Vsi v prostoru autobusové zastávky U Marků od 8.30 do 8.40 a ve Sklenařicích v prostoru u hasičské zbrojnice od 8.45 do 8.55 hodin.

Očkování je zpoplatněno a zabezpečuje ho MVDr. František Kaván.

Sběr nebezpečných složek

komunálního odpadu

Severočeskými komunálními službami proběhne v úterý 14. října 2008. Přijímány budou léky včetně mastí, kapalně i tuhé chemikálie (vše řádně označené!), barvy a jejich obaly, televizory, ledničky, zářivky, akumulátory, baterie..., motorové oleje (v uzavřených nádobách do 30 l), olejové filtry a další zaolejovaný materiál.

Způsob přebírání odpadů: Neodkládat před příjezdem ani po odjezdu mobilní sběrný! Občanský průkaz s sebou. Sběr bude probíhat pod dohledem zástupce městského úřadu.

Stanoviště:

Sklenařice - autobusová zastávka u školy (OTOČ) 15.00 až 15.10

Vysoké nad Jizerou - dvůr u hasičské zbrojnice 15.20 až 15.45

Tříč - u kontejneru (OTOČ) 15.50 až 16.00

Stará Ves - u kontejneru (VO) 16.10 až 16.20

Helkovice - u bývalé hasičské zbrojnice 16.30 až 16.40

Od 1. 10 2008 dojde **na poště** ke změně pracovní doby. I ve středu bude otevřeno jen **do 16.00 hodin**.

Úřední hodiny na městském úřadě: pondělí a středa 6.30 až 17.00 hodin s polední pauzou od 11.00 do 12.00 hodin.

Pracovní hodiny jsou od 6.30 do 14.30 v úterý a ve čtvrtek se stejnou polední pauzou. V pátek od 6.30 do 11.00 a od 11.30 do 12 hodin.

Volby do zastupitelstev krajů konané ve dnech 17. a 18. října 2008

17. 10. 14.00 – 22.00 hodin
18. 10. 8.00 – 14.00 hodin

Od vyhlášení voleb je zákaz změny vymezení volebních okrsků.

Volební okrsek č. 1 **Vysoké nad Jizerou** v objektu nové radnice na nám. Dr. Karla Kramáře 227

Volební okrsek č. 2 **Sklenařice** v objektu bývalé školy 202

Volební okrsek č. 3 **Tříč** v objektu sokolovny 57

Volební okrsek č. 4 **Stará Ves** v objektu skladu ZD Horal Vysoké nad Jizerou

Volební okrsek č. 5 **Helkovice** v objektu nové radnice na nám. Dr. Karla Kramáře 227 Vysoké nad Jizerou

Hovory se starostou města Jindřichem Maturov

Rekonstrukce

Bytu u Pourů a R.Preisslerové před dokončením do konce září.

V MŠ dokončená a předaná kuchyň s vybavením a výdejnou jídel v 1. patře + prostory skladu a kanceláří pro potřeby kuchyně – celý spodek.

Ze dvora na muzeu provádí firma P&P opravu venkovní zdi v záruce.

Osvětlení

k vodárně v ulici V.Metelky hotovo. Sloupky poničené v ulici Dr. K. Farského byly zajištěné proti úrazu elektrickým proudem.

Jedná se o možnosti servisu a oprav

veřejného osvětlení (zásah do 3 dnů) pro město s firmou Elektro Martinice.

Projektová dokumentace na veřejné osvětlení ve Sklenařicích v úseku Mexiko – nová výstavba se připravuje.

Dokončuje se dokumentace na čističku odpadních vod ve Tříči – zahájeno jednání o získání dotace.

Byty

Všech 9 bytů v bývalé spořitelně č. 227 bylo přiděleno zájemcům – poslední volný byt Lence Hnykové. Záčátkem října se zahajuje rekonstrukce.

Hřiště

Požadavek na dětské hřiště ve školce byl zařazen do programu pro obec. Jedná se o dotaci ČEZ a probíhá v několika kolech. Vysoké zatím postupuje. Pokud by peníze nedostalo do konce roku 2009, požádá o jinou dotaci. Nadační příspěvek s názvem Oranžové hřiště je určen pro děti od 4 do 12 let.

Silnice

Silnice na Hradsko označená jako slepá ulice pro svou špatnou kvalitu je ale často motorovými vozidly používána. Je totiž na autopapách a navigaci označena jako nejkratší cesta. Může tak dojít ke kuriózním situacím, jako když se tudy vydá TIR. Je vyřazena z evidence komunikací 3. třídy dle sdělení Libereckého kraje - po generální opravě a opravě mostu ji převezme město.

Turistické rozcestníky

Na návrh kulturní komise by mělo být z rozpočtu na rok 2008 vyčleněných 15000 Kč na sloupky čerpáno na označení těchto míst: Marínkův kříž, koupaliště, Farské mlýny, Vojá-

kův mlýn a bývalý skokanský můstek poblíž. Označení se týká Vysockého (Mlýnského) okruhu a na návrhu cedulí k nim se bude pracovat. Možnost zakázky je u firmy Taxus v Rychnově u Jablonce nad Nisou.

Sochy

Kulturní komise se zasazovala i o opravy některých soch. Už teď dochází k opravám tří z peněz na podporu obnovy kulturních památek. Opravy provádí Vysokému již známý akademický sochař Jiří Novák z Prahy, který má ateliér na Hrubé Skále. Z rozhodnutí Ministerstva kultury poskytuje toto v roce 2008 na obnovu a restaurování poničeného pylonu pod sochou sv. Barbory (ukradené) a další související práce Městu Vysoké nad Jizerou účelový finanční příspěvek ve výši 22000 Kč. Je nevratný, neinvestiční a proplacen předem. Další restaurovanou sochou je ta nejstarší u silnice ke Staré Vsi – sloup se sochou Panny Marie. Je potěšitelné, že při jejím odvozu měli sousedé starost o její ztrátu nebo odcizení. Třetí a také na sloupku, která dostane nový vzhled a hlavně novou ručičku, je Marie Magdalena na Šibeničáku.

I.Ř.

18. zasedání zastupitelstva města ze dne 11. 8. 2008

1/ Změna územního plánu města (zkráceně změna ÚPD města č.2)

Zastupitelé města byli postaveni před řešením problematiky, která svým dopadem bude v budoucnu formovat

základní koncepci rozvoje území našeho města. Rozhodnutí zastupitelstva jako prvního orgánu, který rozhodne o žádostech o změnách využití pozemků v rámci ÚPD, by mělo být základem pro určení, kde se bude stavět, co se bude stavět, kde se vymezí plochy a koridory zasluhující ochranu, kde budou veřejně prospěšné stavby, jak se bude řešit infrastruktura a pod. Žádosti, které projdou prvním posouzením, budou pochopitelně řešeny ještě řadou kompetentních odborných orgánů a institucí. Snad jejich odborný pohled na problematiku nebude považován pouze za „nutné zlo“ na cestě ke schválení tolik očekávané změny ÚPD, kterému není třeba přikládat větší význam, jak také zaznělo ze sboru zastupitelů.

Rozhodování zastupitelů města dopadlo jak dopadlo. Nepřísluší mi na tomto místě hodnotit pohyby a důvody pro rozhodnutí oprávněných. Lze předpokládat, že nastanou ještě nějaké změny, revokace a to na základě tlaků těch, kterým nebylo vyhověno. Řešeny budou odvolání, sliby, kompenzace a pod. Přijdou otázky, proč mně nebylo vyhověno, když jsem ano.

Řada žádostí majitelů pozemků a i vystoupení některých zastupitelů se nesla v duchu urgentní potřeby pozemků pro výstavbu. Ve prospěch „perspektivního mládí“, ve prospěch „ekonomicky zajištěného velkoměstského stáří“, ve prospěch výstavby jako všeléku, který má zastavit odliv počtu obyvatel, to je trvale žijících lidí na území našeho města.

Myšlenka bezpochyby ušlechtilá a veřejností kvitovaná. Ale.

Zapůsobí skutečně některé odsouhlasené „změny“ na myšlení lidí tak, že neprodleně začnou s výstavbou rodinných domků v lokalitách bez infrastruktury? Skutečně zapůsobí tak, že se všichni nadšení „baráčníci“, kteří se vzpamatovali z nákladů na pořízení stavební parcely a z vlastní výstavby svého domku, zařadí mezi občany našeho města? Jsme všichni připraveni na tento stavební boom?

První „porevoluční“ územní plán města byl schválen usnesením ZM dne 10. 11. 2003. Změna č. 1 A byla odsouhlasena dne 27. 9. 2006. Ke změně č. 1 přistoupilo město na základě řady žádostí občanů a majitelů pozemků, kteří pochopili význam a dopad ÚPD.

Vždy se mluvilo o potřebě stavebních pozemků a následně se odsouhlasily nové lokality pro výstavbu.

Jaký byl vývoj počtu obyvatel města, jak moc se stavělo? Posuďte sami na základě několika velmi zajímavých čísel. Pro zajímavost z historie (od roku 1869): Pro zamyšlení z nedávné minulosti.

Vysoké nad Jizerou myšleno jako současný správní celek, tzn. Vysoké nad Jizerou, Sklenařice, Horní Tříč, Stará Ves, Helkovice, mělo ve sledovaném období nejvíce obyvatel v roce 1890: 3993 obyvatel. Výrazné poklesy počtu obyvatel nastaly od roku 1930 - 3099 obyvatel, v roce 1950 2328 obyvatel, v roce 1961 1734 obyvatel, v roce 1970 1676 obyvatel, v roce 1991 1417 obyvatel, v roce přijetí ÚPD 2003 1356 obyvatel, v roce 2005 1352 obyvatel, v roce 2007 1336 obyvatel.

V počtu domů byl vývoj následující:

V roce 1880 682 domů, v roce 1950 680 domů, v roce 1961 519 domů, v roce 1980 414 domů, v roce 2001 685 domů. V roce 2005 bylo na území města 685 domů, z toho 343 trvale obydlených (50,1 %), 248 sloužících k rekreaci (36,2 %) a 94 ostatních (13,7 %).

V období od „sametu“ do současnosti nebylo příliš mnoho odvážných stavebníků, kteří svou pílí, odvahou, přízní osudu, byli schopni vybudovat v našem městě dům, jako sídlo své rodiny, kterému se říká domov. Před každým, kdo toho dosáhl, s úctou smekám. Odhadem 15 domů. To není příliš optimistické - to je necelý 1 dům ročně. Za cca 17 let práce na radnici jsem nezaznamenal žádný masivní, upřímný a vážně myšlený zájem našich občanů o pozemky z důvodu výstavby rodinného domu. Ani město doposud nenašlo žádnou cestu podpory výstavby rodinných domů. Při prodeji vhodných městských pozemků byla skoro vždy prioritou cena a že by nějaký soukromník podpořil výstavbu pro mladé odprodejem svých pozemků za přijatelnou cenu...???

Na druhé straně je však výstavba rekreačních objektů na výrazném vzestupu. Zájem o stavební pozemky pro „rekreačku“ ve městě nejkrásnější zi-

my je silný a trvalý. Hlavně výhled na Kokrháč, hlavně „panoramata“ a klídek. To se cení. Necht' si každý sám porovná počet „nových domovů“ s počtem „vikendů“, jak se dříve říkávalo. K přibrzdění není vůle. Ba naopak.

Možná, že některá rozhodnutí zastupitelů, která „udělala“ z některých polí a luk pozemky pro výstavbu všeho druhu, s výrazným cenovým bonusem, udělila onomu pomyslnému, utrženému vagónu ještě větší fofr.

2/ Obecně závazná vyhláška města „O pravidlech pohybu psů na veřejných prostranstvích.“

Z důvodu řady stížností od občanů města na volné pobíhání psů a důsledků z toho vyplývajících, rozhodlo ZM na svém 17. zasedání řešit tuto situaci vypracováním návrhu obecně závazné vyhlášky. Tato obecně závazná vyhláška by měla dát městu zákonnou možnost tato negativa promptně řešit na základě přestupkového zákona. Vyhláška pochopitelně nevylučuje domoci se práva prostřednictvím soudu za předpokladu trpělivosti a nemalých finančních nákladů.

Vypracováním návrhu vyhlášky byl pověřen pan Bedřich Čech. Úkol splnil a na 18. zasedání předložil návrh vyhlášky. Vyhlášky jednoduché, stručné, která platí v podobném znění v řadě měst a obcí.

Návrh vyhlášky povoluje pohyb psů na veřejných prostranstvích /VP/ pouze na vodítku pod dohledem držitele a zároveň vymezuje cca 10 lokalit, kde je povolen volný pohyb psů na VP tak, aby nedošlo ke střetu se zákonem

246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání ve znění pozdějších předpisů.

K mému překvapení zastupitelé města vyhlášku neodsouhlasili. Oni ji „smetli“.

Důvod? Necht' se ptají ti, kteří mají zkušenosti se štekajícími a roztouženými ratlíky, vytrvale se dobývajícími několik dnů k hárajícími fenečkám, ti, po kterých volně pobíhající psi bez dozoru bezdůvodně „vyjeli“, ti, kteří uklízejí ze svých i veřejných pozemků produkty psiho metabolismu, ti, kterým byla způsobena škoda na domácích zvířatech a ještě jsou ze strany držitelů psů terčem posměchu pro svou „nemožnost“ domoci se alespoň nějaké elementární spravedlnosti.

Pro ty, kteří se přiklonili k názoru, že tato vyhláška je vlastně blbost, plevel, která je nic neřešící, nic neřící a ještě k tomu hrozně nedořešená, si dovoluji předložit stanovisko Ministerstva vnitra, orgánu odborně posuzujícího všechny návrhy OZV, který v rámci své činnosti monitoruje usnesení a zápisy ze zasedání orgánů měst a obcí.

„Na návrhu vyhlášky je patrné, že byla připravena dle našich metodických materiálů a vzorů, které dáváme obcím k dispozici jako pomůcku. Návrh vyhlášky je ve své stručnosti a věcnosti velmi kvalitní, a vyhlášky obdobného obsahu a rozsahu se obcím osvědčily a jsou v souladu se zákonem.“...

Tajemník města Ing. Pavel Štěpánek

Ach - ta plovárna!

V posledním čísle Větrníku jsme se dočetli, že vysoká plovárna je v dezolátním stavu, provozu neschopná. Desítky let o prázdninách jsem tam často chodila. Proto mi dovolu, abych své poznatky z té doby zveřejnila.

Okraslovací spolek ve Vysokém s láskou, pilí a odříkáním tuto pýchu Vysokého vybudoval a dalších několik generací ji udržovalo ve vzorném stavu. Protože dříve se nejezdilo na dovolenou k moři, přijíždělo do Vysokého mnoho letních hostů, kteří kromě Vysočáků také plovárnu navštěvovali, a přicházeli i návštěvníci z okolí. Byla na krásném místě uprostřed lesů, auta tam nezajížděla, takže vzduch byl čistý. Louky byly posekávány, stromy, kde bylo potřeba, prořezávány. Za plovárnou tekla potok s nádherně čistou vodou. Na konci plovárny spadaly jeho vody malým vodopádem do údolíčka, kam jsme se chodili sprchovat. Nějakou dobu za potůčkem bylo i volejbalové hřiště. Před napuštěním bylo každoročně koupaliště vymyto proudy vody z hadic a kde bylo třeba, bylo opraveno. Voda se často vyměňovala. A všude kolem byl pořádek! V domečku se prodávaly mimo vstupenek sušenky, perníčky, limonády a pro nás dospělé bývalo i kafičko.

Vzpomínám na dva bývalé správce plovárny - pana Dolenského z Bozkova (dříve před nemocí byl zaměstnancem pojišťovny) a později na pana Jožku Hamara. Za jejich „vlády“ bývala plovárna jako ze škatulky - všude čisto, kabiny vyvětrány, lavičky, stolky natřeny. Pokud někdo pořá-

dek narušil, hned ho napomenuli. A já v duchu vidím v okénku domečku vykloněného p. Hamara, jak hlídá, aby každý návštěvník zaplatil. A jak mi bývalo milé, když na mne na lavičku volával: „Paní, za chvíli přijďte, už vám na to vaše kafe vařím vodu!“

Rovněž vysoká mládež měla zdravé využití - seběhnout na plovárnu, tam celé odpoledne sportovat a večer vyběhnout kopec ke hřbitovu. A teď připomenu jména těch chlapců, kteří tam pravidelně chodili. Byli to oba Štěpánčí, oba dva Doubalici a Vackové, Večerník, Hanuš, Metelka, Jirka Čivrný, Albrecht, Řehořek, Pepa Hejral, Machytka, Kramář, Hausmann. Hrávali ve vodě míčové hry, skákali ze dvou můstků, honili se a když ve vodě už dost prochladli, seběhli se u ohně, který celý den plápolal a na který si nanosili roští. A tam se rokovalo a jistě se probíraly „důležité věci“. A my jsme jim začali říkat „Rada moudrých“. Opékali si různé věci, když nebyla uzenina, chutnal i opečený rohlík, chléb, jablíčko a někdy i houby. Tito bývalí chlapci si jistě rádi vzpomenu na ty krásné prázdninové dny na vysoké plovárně.

A dnes? Po přečtení té nedobré zprávy, že toto místo je zničeno, je nám smutno a hořko. To, co léta vydrželo, během 2-3 let je zdemolováno. Ale přece jeden klad zůstal - ti čolci. Pra - pra - pra - potomci těch, které jsme i my tenkrát rádi pozorovali, jak tam rejdlí ve vodě.

A na závěr bych přála MěÚ ve Vysokém, aby se podařilo výhledově sehnat dotace a sponzory na vybudování plovárny nové. A v Kalifornii by byla

jistě také krásná.

Miloslava Hausmannová

Několik vět ke koupališti aneb Trochu jiný pohled

Vážený čtenář promine můj návrat k tématu z minulého Větrníku, ale považuji za nezbytné se vyjádřit k tomu, co bylo napsáno o „koupališti“ ve Mlejnkách. V roce 2003 jsme zakoupili více než 8 hektarů pozemků, z nichž část se nacházela pod koupalištěm a v jeho bezprostřední blízkosti. V tom roce skončil zájem předchozích nájemců a to i z důvodů nedostatku vody v potoce pro další výměnu a udržení kvality vody. Ta byla v srpnu jako brál zelená a nikde ani noha. V roce 2004 došlo ze strany města k prodeji chatky a likvidaci starých záchodků. Dále bylo koupaliště do roku 2005 udržováno v městské režii a z naší strany nebylo vůči městu Vysoké nad Jizerou žádných finančních požadavků. Měli jsme tři podmínky - úklid odpadků, zákaz hlučných hudebních produkcí a zákaz rozdělávání ohňů. Ten mimo jiné vyplývá ze zákona o lesích, kdy není možné bez výjimky rozdělávat oheň ve vzdálenosti bližší padesáti metrů od lesa. V roce 2006 jsme zkusili koupaliště provozovat ve vlastní režii, opravili hlavní boudu, elektrické rozvody, sprchu, vybudovali zcela nové splachovací záchody, lavičky kolem ohniště a posezení pod zastřešeným prostorem. Městu jsme v tom roce uhradili nájemné za část jejich pozemků ve výši 10000 Kč - za spotřebu elektrické energie. Návštěvníků z Vysokého však mnoho nebylo, v tom parném létě roku 2006 zřejmě

ani paní Řehořová cestu do Mlejnků na koupaliště nenašla, protože jinak by o tom určitě napsala (*našla, ale šlo o současný stav - pozn. red.*). Za ten rok provozu došlo 7 x k násilnému vloupání do boudy, často jsme lovili naházené lavičky z vody, rozbitá světla a žárovky byly na denním pořádku. Někomu zřejmě snaha o obnovení provozu vadila. Ani telefonát nějakého dobrodince na hygienu a následná kontrola nepatřila k těm pozitivním zážitkům. Chtěli jsme slušné koupání pro slušné lidi, ale nějak se to nedařilo. V roce 2007 jsme již neměli chuť vše dále opravovat a udržovat navzdory vandalům a znečišťovatelům s odpadky. Ani nikdo jiný neměl zájem o provozování. Dnes je situace taková, jak bylo popsáno, zabezpečil jsem vypouštění zámekem proti svévolným snahám o vypouštění vody, která je mimo jiné dostatečnou zásobou pro případ požáru. V roce 2006 jsme se přesvědčili o zeslábnutí Farského potoka jako zdroje pro napouštění a výměnu vody v koupališti, a to zejména v době čerpání vody do vysokého vodovodního řádu. Kvalitní a nezávadná voda je základem provozu koupaliště. Na jaře letošního roku byla rozhodnutím pozemkového úřadu v Semilech vydána druhá část pozemků pod koupalištěm a v jeho sousedství restituována p. Vodsedálkovi, p. Wagenknechtové a sourozencům Záhorským. Osobně se v budoucnosti nebráním jednání s členy zkraslovacího spolku, neboť opravdu nevím, co obnáší provozování koupaliště dle hygienických předpisů EU a rád se nechám poučit.

Bedřich Čech, Vysoké nad Jizerou 100

OKÉNKO PODNIKATELŮ

Prodejna **Nápojka** byla zrušena a prostory budou využity k rozšíření prodejny **Prosport**.

Prodejna **bývalé zeleniny** kromě skladu bude využita paní Lánskou k rozšíření prodejny **textilu**.

OBČANSKÁ SDRUŽENÍ

Vysoké poklady

Odhalení opravené sochy Karla Havlíčka Borovského v parku proběhne po výtání souborů 10. října v rámci KDP.

*

Sdružení jen ve třech

Občanské sdružení hradu Nístějky nesedí jen na hradě a nediskutuje o problémech, ale snažíme se odreagovat poznáváním i jiných hradních zřícenin. Zvláště pak, když nemůžeme realizovat naše plány. Odbor životního prostředí v Liberci nechce nic povolit kvůli známým rostlinkám.

Na 8. srpna jsme naplánovali výlet, kterého jsme se nakonec zúčastnili pouze tři. Naše turistka Anda z Víchovské Lhoty, Ondra ze Třtice ve funkci řidiče a já z Jilemnice. Počasí nám všechny tři dny přálo. Pokud

přšlo, tak jen na střechu auta či chatky v autokempu Česká brána či Staré Olešce na Děčínsku. Při cestě sem jsme na Turnovsku navštívili zříceninu skalního hradu Frydštejna. Jeho hradní věž odpovídá rozměry pozůstatkům hradní věže naší Nístějky. Dalším cílem bylo nádvoří zámku, původně hradu, Lemberk. Na vysoké skále poblíž České Kamenice nás v podvečer po ubytování čekaly zbytky hradu Frenevaldu.

Druhý den jsme vyrazili na majestátní zříceninu hradu Tolštejna u Jedlové. Po obědě v Krásné Lipě jsme pokračovali na zříceninu hradu Krásný Buk. Ondra šel nad jádrem hradu a mohutností venkovního opevnění. Dalším místem bylo skalní sídlo Chřibský hrádek. Krátce jsme si odskočili do Muzea československého opevnění pod Křížovým vrchem a části existující obranné linie s bunkry a zbytky zákopů. Opravdový skalní hrad Šauenštejn překvapil. Extrémní výstup kolmými železnými žebříky úzkými skalními průrvami k vrcholu opravdu stojí za to. Zbytek hradu má řadu záseků a jedinou velkou skalní prohlubeň po původní stavbě. Obtížný byl i sestup na pevnou zem pod hradní skalou. Zaslouženě jsme poseděli v restauraci v kempu.

Třetí den jsme auto nechali pod kopcem a uskutečnili nad Českou Kamenicí výstup na jeden z hradů typických pro zdejší sopečné vrcholy. Odměnou byl výhled z novodobé prkenné věže ve vnitřním hradě. Takovou mít na Nístějce! Pak jsme zamířili do Benešova nad Ploučnicí. Po jídle na náměstí jsme obešli starý

horní gotický zámek a část městského opevnění. Vyrazili jsme k poslednímu společnému cíli - zřícenině hradu Ostrého nad nedalekým Františkovem nad Ploučnicí. Autem jsme nadjeli k hradu, ke zřícenině jsme už klesali. Po důkladné obhlídce hradu jsme se při návratu rozdělili. (Mé další dva dny patřily slovanskému hradišti v Zábrušanech a zbytkům zřícenin hradu Levína u Úštěku.)

Náš výlet se plně vydařil, škoda, že nejeli i ostatní..

*Zdeněk Fišera
(zkrácení a úprava I.Ř.)*

ZE ŽIVOTA CÍRKVÍ

Ekumenická pobožnost k uctění památky zesnulých se bude konat v neděli 2. listopadu v 16 hodin na místním hřbitově. Všichni jsou zváni.

Jaroslav Křivánek

ZDRAVOTNICTVÍ

Centrum pro zdravotně postižené Libereckého kraje Archivní 570, 513 01 Semily poskytuje pomoc zdravotně handicapovaným spoluobčanům a seniorům na adrese Městský úřad Vysoké nad Jizerou, Nám. Dr. Karla Kramáře 227 ve 2. pololetí roku 2008 ve dnech **20. 10., 24. 11. a 15. 12., vždy od 9.30 do 11.00 hodin.** Vedoucí CZP Zuzana Albrechtová, mobil 724 654 037, 488 577 841. Odborné sociální poradenství, osobní asistence, půjčovna kompenzačních pomůcek, prodej baterií a drobných náhradních dílů do sluchadel, poradna pro uživatele sociálních služeb, poradna pro čerpání finančních příspěvků, na které mají nárok.

E – mail: czpsm@volny.cz, internetové stránky: www.czp.az4u.info.

Okénko Ústavu chirurgie ruky a platické chirurgie

Nové léčebné postupy v ústavu

V našem seriálu o nemocech jsme Vám představili již několik onemocnění rukou, která se u nás léčí. Dnes bychom vás začali seznamovat i s novými metodami léčby. Velice dynamicky se rozvíjejícím oborem je LYMFOTERAPIE. Je to jeden z nejmłodších medicínských oborů, jenž léčí choroby a příznaky způsobující otok.

Většina z nás samozřejmě ví, že

v těle máme krevní oběh. Ale o tom, že paralelně existuje také lymfatický systém, však nemají někteří lidé ani potuchy. Jde o síť lymfatických cév a uzlin, které shromažďují lymfu (mízu) z celého těla a odvádějí ji zpět do krevního oběhu. Jejich správná funkce má velký význam pro obranu těla před infekcemi. Kromě toho se zde setkávají cizorodé látky s lymfocyty (bílymi krvinkami), a proto zde probíhá řada imunitních reakcí, tvorba protilátek a likvidace choroboplodných zárodků, toxinů a mrtvých bakterií.

Proč se lymfoterapie užívá

Hlavním důvodem je léčba a předcházení otoku. Otok je nahromaděná lymfa (míza). Nejčastěji se projevuje na horních a dolních končetinách. Tato tekutina obsahuje vodu, ionty, bílkoviny, vitamíny A, D, E, K, cholesterol, tkáňový odpad a rakovinné buňky. Lymfa se filtruje v mizních uzlinách, které zodpovídají za naši imunitu. Hromadění lymfy v končetinách negativně ovlivňuje vazy a šlachy, způsobuje útlak nervu a snižuje pohyblivost kloubů. Lymfatický systém je někdy přirovnáván k tzv. „kanalizačnímu potrubí těla“.

Hlavním smyslem lymfoterapie je snižovat otok. Čím dříve zmírníme otok, tím jsou výsledky následného hojení lepší. Dlouhodobé přetížení končetin vede k otokům, protože se tělo nedokáže bránit zvýšené zátěži. Stav pacienta závisí na věku, genetické výbavě, náročnosti a době pracovního zatížení.

Jak se lymfoterapie provádí

Manuální lymfodrenáž je jemná masáž, prováděná lehkou hmatovou tech-

nikou na sucho bez emulzí a olejů. Pomáhá aktivovat mizní systém a tím podporuje tok lymfy žádoucím směrem.

Přístrojová lymfodrenáž se provádí pomocí nafukovacích vícekomorových vaků, simuluje a doplňuje manuální lymfodrenáž. Pokud je prováděna laicky a neodborně, může dojít k vážnému poškození zdraví.

Pro koho je lymfodrenáž vhodná

Lymfodrenáž pomáhá při léčbě kožních problémů (akné, jizvy, spáleniny, bérkový vřed) a je vhodná po operacích, při poranění kůže a podkoží. Lze ji doporučit pacientům s křečovými žilami (pocit těžkých, unavených nohou), v tomto případě je vhodné kombinovat s nošením kompresivních nápleků. Podporuje činnost štítné žlázy, pokud je činnost snižena. Dále napomáhá při únavovém syndromu, prospívá alergikům, odbourává celulitidy, má kosmetický efekt.

Pro koho lymfodrenáž není vhodná

Lymfodrenáž by se neměla používat po zjištění jakéhokoliv akutního zánětu, zvýšené činnosti štítné žlázy a onemocnění srdce a ledvin.

Několik rad na závěr

Užívání hormonální medicíny snižuje účinnost lymfodrenáže až o 80%. Nedoporučuje se kombinovat klasickou masáž s lymfodrenáží. Účinnost zvýšíme nošením kompresivních kalhot, enzymatickou léčbou (hlavně po operacích a úrazech), úpravou stravovacích návyků, nekouřením, omezením kávy a alkoholu a přiměřenou pohybovou aktivitou. Je nutné absolvovat minimálně 10-15 drenáží. Poté jsou vhodné kondiční lymfodrenáže

po čtrnácti dnech nebo proceduru absolvovat po půl roce. Nejvhodnější doba pro detoxikační lymfodrenáže je jaro nebo podzim.

Lymfoterapie by měla být běžnou součástí každodenního života, ne jen nadstandardní péčí.

Kornélie Bartošová, lymfoterapeutka

ZPRÁVY Z MUZEA

Pohledy oknem do minulosti

Asi málokdo z Vysockých ví, že jejich muzeum má své logo – koncem devadesátých let minulého století je vytvořili tehdejší odborní pracovníci muzea Vladimír Hladík a Jana Vaváčková. Jedná se o okno ze staré roubenky (předlohou se stalo to z vyhořelé vysoké Machačkovy chalupy čp. 90, jež bylo instalováno v muzeu) s nápisem „Vlastivědné museum Vysoké n. Jiz. – Okno do minulosti“. Smyslem muzejní práce je naplňování uvedeného hesla, i když přes všechny snahy pohledy do minulosti zůstávají mnohdy zamlžené.

Jakýmsi pootevřením onoho pomyslného okna se stala výstava starých pohlednic Vysokého nad Jizerou doplněná dobovými fotopohledy, kterou její autoři Jiří Ďoubalík a Petr Beneš nazvali „Přes staré obrázky vzpomínáme...“. Oba pánové žijí ve Vysokém nad Jizerou a prezentaci ve vysokém muzeu připravili převážně ze svých soukromých sbírek.

Výstava instalovaná v obrazárně

byla slavnostně otevřena v sobotu 2. srpna 2008. Vernisáže, na níž vystoupila i Slávka Hubačíková, se zúčastnilo téměř sto hostů a od té doby si fotodokumentaci starých časů ve Vysokém nad Jizerou prohlédly další stovky návštěvníků, mezi nimi mnozí Vysočtí, pro které má výstava obzvlášť velký půvab. Krásná jsou i secesní alba a lyžařské odznaky a ceny vystavené jako malá ukázka dalšího sběratelského zájmu pánů Ďoubalíka a Beneše.

Návštěvníci se mohou kochat pohledy na staré město, jakoby se procházet jeho uličkami, prohlížet si významné budovy a objekty i anonymní stavení, obdivovat někdejší park či plovárnu, sochy, busty..., objevovat neznámá zákoutí, „pozorovat“ lyžaře, sokoly, ochotníky, muzikanty, vojáky, lidi pracující, bavící se, jdoucí v různých průvodech, pózující fotografům... To vše až do úterý 28. října 2008, každý den kromě pondělí (s výjimkou přehlídkového 13. října, kdy je také otevřeno) v době od 8.30 do 12.00 a od 13.00 do 16.00 hodin.

Alice Sládková

Výstavy ve Vlastivědném muzeu budou prodlouženy – Krása v kameni do 19. října a Přes staré obrázky vzpomínáme... do 28. října

Anketa

~ několik dětí, hlavně děvčat od 11 do 17 let, odpovídalo na otázku jaká je spokojenost s vysockou poutí ~

Atrakce jsou pro děti do 10 let. Není tu nic pro patnácti, šestnáctileté. Pro nás starší nic moc. To není pout'. Není tu třeba mixer, otáčecí lavice, break dance, trampolína pro větší. Aspoň jedna věc z toho kdyby tu byla.

Dřív tady byly i takové věci jako strašidelný dům...

Je to drahé. Dostaneme většinou od rodičů stovku a můžeme jít tak na dvě věci.

Taky hrozně hrajou. Nelíbí se nám hudba, kterou tam pouští.

Je tu nepořádek, po náměstí se válí spousta odpadků. Lidi nepoužívají koše a polovinu věcí odhazují na zem.

Těch zbytečných stánků co tu je. Nic na výběr, všechny jsou stejné. Mělo by být víc takového pout'ového zboží, sladkostí, perníčků, ale větší výběr.

Je tady moc Vietnamců a strašně málo atrakcí.

VÍTE, ŽE...

Cyklobusy na polské straně Krkonoš umožňují dojezd přímo na státní hranici a navazují na české autobusové spoje. Ve dvou linkách z Jelení Gory zajišťují až na Pomezí boudy a do Sklářské Poreby a Jakuszyc nedaleko Harrachova. Jízdní řády s podrobnou mapkou a bližší informace získáte na:

www.karkonosze.eu.

Laťky z plůtku (už mnohokrát oprávněného) kolem **altánu** v parku vydržely celé prázdniny, ale na začátku školního roku jich vandalové zase několik vylámali.

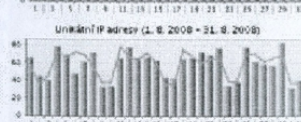
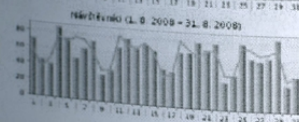
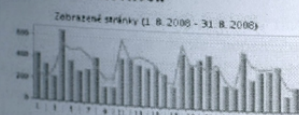
Na jaře studenti ISŠ natřeli lavičky. Snímek je ze září.

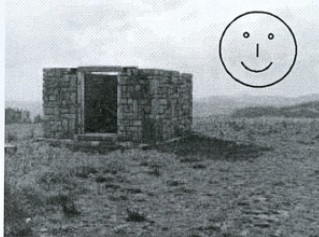
Sv. Barbora v Loučkách po druhém napadení

www.vysokenadjizerou.cz

Přehled návštěvnosti

V Roprachticích byla otevřena - po adaptaci objektu bývalé prodejny potravin - nová restaurace „**U Ruprechta**“.

Základy budoucí soukromé rozhledny naproti „borovici“ na poli u Roprachtic

22. srpna uspořádal v hasičovně pan Josef Prajzler a spol. **diskotéku**, na které šťastný výherce v rychlostní počítačové hře, velký Jirka Vopálka, získal mini bike, od něhož při každé

jíždě něco odpadne.

V úterý 26. 8. prováděla **ČSSD** na skoro liduprázdném náměstí **agitaci**. Pro kolemjdoucí ženy s dětmi roznášeli horlivě růže a měli s sebou reprodukovanou hudbu a kandidáta v osobě Pavla Ploce.

Ve druhém zářijovém týdnu probíhal ve Vysokém **geologický kurz** studentů Přírodovědné fakulty Karlovy univerzity.

Kaštan naproti hřbitovu vedle Šaldů se zvrátil a spadl, proto musel být odříznut. Podle očitých svědků bylo štěstí, že nikdo a nic nebylo poblíž, protože to byla ohlušující rána a praskot. Navíc se šikovně svalil podél silnice na délku. Na studii o dalších kaštanech v aleji se podíváme příště.

Kulaté **hodiny** na základní škole opět delší dobu nejdou a klamou. Pokud je družice neurčí, ať jsou raději odstraněny.

Dne 19. září 2008 byl v Prostějově slavnostní nástup 1. provinčního rekonstrukčního týmu, který se vrátil ze zahraniční mise v Lógaru, Afgánistán. Mezi vyznamenanými byl i ppřap. Aleš Hejral.

Tato první samostatná zahraniční mise se bohužel neobešla beze ztrát na lidských životech.

ŠKOLNÍ OKÉNKO

ZŠ

Nový školní rok

v základní škole nezačal příliš optimisticky. Důvodem je velký pokles počtu žáků. Z loňských 173 jsme se dostali na 143, což je o 30 dětí méně. Pamětníci říkají, že tak málo dětí ve vysoké škole nepamatují. Podle zákona musíme mít průměrný počet žáků na třídu 17, takže jsme letos poprvé požádali zřizovatele o udělení výjimky. Z celkového počtu dětí je 62 vysokých a 81 dojíždějících z okolních obcí. Do první třídy nastoupilo 11 prvňáčků.

V učitelském sboru došlo k jedné změně - na mateřskou dovolenou nastoupila paní učitelka Burgermeisterová. Angličtinu na prvním stupni bude zatím učit slečna Lucie Nováková, DiS. Máme domluveno, že ve druhém pololetí paní Burgermeisterová tyto angličtiny odučí.

Podle ŠVP se v letošním roce učí v 1., 2., 6., a 7. třídě, ostatní dokončují podle programu Základní škola.

Ve škole budou dále pracovat učitelé ZUŠ Semily a Jablonec nad Jizerou. Tím chceme předcházet dojíždění žáků do Semil a Jablonce a podpořit tak zájmovou mimoškolní činnost dětí. I rybáři se budou scházet ve škole pod vedením pana doktora Košelky.

Žákům i všem zaměstnancům školy přeji v novém školním roce hodně úspěchů a pohody, rodičům hodně trpělivosti a radosti z jejich dětí.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová

ISS

Zahájení školního roku 2008-2009

Co nového u nás ve škole?

Při současné situaci, kdy je v celé ČR pokles žáků v 8. a 9. třídách ZŠ, máme školu plně obsazenou.

Jedná se o všechny nabízené obory, které jsou ve Vysokém nad Jizerou, ale také na odloučeném pracovišti v Harrachově. Sloučení s Harrachovem proběhlo 1. 1. 2008, a proto nový školní rok již zahajujeme společně pod hlavičkou Integrované

střední školy ve Vysokém nad Jizerou.

Nabízené obory zatím žáky lákají. Počty v 1. ročníku tento zájem potvrzují:

autotronik - 29 žáků

automechanik - 36 žáků

autoklempář (pouze 1 skupina)

- 9 žáků

autolakýrník (pouze 1 skupina)

- 10 žáků

mechanik opravář se zaměřením na lesní stroje na odloučeném pracovišti v Harrachově - 29 žáků
nástavbové studium

- autotronik - Vysoké nad Jizerou - 27 žáků

- podnikání - Harrachov - 27 žáků

obchodní akademie - 22 žáků

Uvedené počty v 1. ročnících jsou limitovány povolenou kapacitou na 1 třídu, případně na 1 výrobní skupinu na odborném výcviku.

Právě na odborném výcviku došlo od 1. září k velké změně. Podařilo se úspěšně otevřít novou budovu v areálu školy, která slouží jako dílna plně

moderně vybavená pro učební obor autolakýrník a další část budovy poskytne zázemí pro odborný výcvik novému nástavbovému oboru auto-

tronik se zaměřením na jednostopá vozidla. Tento obor je koncipován jako pokračování studia po vyučení, získání maturity a dále mimořádné specializace jednostopých vozidel, která není v celé ČR.

Vše nové má určitá úskalí a přednosti. Tak je tomu i v tomto oboru. Aby nové prostory byly účelově vybaveny a žáci měli pro práci na odborném výcviku dost pomůcek musí škola kontaktovat mnoho prodejců a vynaložit nemalé finanční prostředky.

Věříme však, že tato snaha se do dalších let vrátí a žáci z tohoto nového oboru budou mít nejenom dobré uplatnění na trhu práce, ale škola tím získá prestižní postavení ve velké konkurenci středních škol v širokém okolí.

Ing. Markéta Zelinková

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

„Memoriál Mirka Morávka“

Letošní pochod jsme šli 30. 8. v sobotu. Ráno jsme se u Krakonoše zapsali a v počtu 42 osob a dvou psů vyrazili směr Zlatá Olešnice. Putovali jsme přes Tomášovy vrchy, Prdeček a Rejdice ke kulturnímu domu ve Zlaté Olešnici. Cestou nás doprovázel s občerstvovacím vozem Kája Bárta.

K novému víceúčelovému domu (bývalé vyhořelé sokolovně) jsme dorazili okolo poledne. Čekala tam na nás milá paní kronikářka paní

Bodová, provedla nás novou budovou a pohovořila o její historii i současném využití. Děti, kterých byl celý houf, si mohly vyzkoušet žíněnky, poházely si s míčem a zdatnější šplhaly po laně. Pro malé „závodníky“ jsme měli různé sladkosti, kterými jsme je jistě potěšili. Poslední zastávka na občerstvení byla v Žantově koleně, kde jsme dělali chutě kolem jedoucím. Pak už na nás čekal závěrečný táborák u Krakonoše. Počasí nám přálo a tak doufám, že vzpomínání na našeho kamaráda Mirka Morávka bylo fajn.

Zdena Macháčková

Skrvny na slunci

Ve středu 10. září jsme v divadle Krakonoš přivítali herce z Prahy, z Divadla pod Palmovkou, které uvádí divadelní agentura SophiaArt.

Představili nám hru Skrvny na slunci dramatika a spisovatele Leopolda Laholy. V jeho díle se odráží vlastní dramatický osud poznamenaný utrpením, nepochopením a rasismem během války i v době poválečné. Inscenovanou hru napsal v emigraci v NSR. Zemřel roku 1968 v Bratislavě.

Hra je o lidech vyřazených z „řádné společnosti“. Touha po pomstě, neschopnost uplatnit vlastní identitu, která vede k nutnosti být někým manipulován. Tyto negace prostupují celým dějem a tvoří jej napínavým.

Hru režijně upravil René Přibíl a sám si zahrál strážníka komediálně řešícího nejdříve problém ztracených kufrů a postupně se stávajícího svědkem trestného činu. Jana Révaie (nejznámější tvář z televize)

j jsme poznali v roli Tomyho, který, posedlý touhou po pomstě za křivdu spáchanou na jeho rodičích, si volí za oběť syna udavačů. Toho morálně i společensky zdevastuje. Ondřej Kavan jako mladík zvaný Gogo, slepě plní úkoly, stává se zlodějem, člověkem bez vlastní vůle, zcela závislým na rozhodnutí Tomyho. V roli zamilované a nezkušené dívky Terezy, vtahované do děje a stávající se jeho účastnicí, vystoupila sympatická Eva Kodešová.

Celá tragikomédie ukazuje absurdní smysl existence všech postav, má důmyslnou detektivní zápletku protkanou složitými mezilidskými vztahy. Během poutavého děje nejvýrazněji vystoupila postava mladého Goga. Diváci ocenili výkony všech herců dlouhým potleskem.

Vřelé poděkování a uznání patří všem v divadle Krakonoš, kteří se postarali o to, abychom po dlouhé době viděli profesionální umělce, byť méně známé. Zajištění takové akce vyžaduje mnoho úsilí a řešení jak organizačního tak i finančního charakteru.

Velká škoda, že divadlo Krakonoš bylo jen z poloviny naplněno diváky. Proč asi? Určitě by nebyli zklamaní. Tak výjimečných událostí není ve Vysokém tolik. Organizátoři jistě počítali s větším ohlasem, účastí a tržbou. Ve výsledku to muselo být zklamání. Doufáme, že to divadelníkům nevzalo chuť do dalších akcí a že se „Vysočáci“ příště polepší.

Libuše Veselská (drobné úpravy I.Ř.)

Z HISTORIE dávne i nedávne

Městská kronika

Rok 1933

5. část

Prosinec - doprava pošty zadána Boh. Čivrnému, autodopravci ve Vysokém za roční obnos 7000 Kč. Doprava z Jablonce nad Jizerou 3 x denně s poštou a 2 x denně doprava osob k vlakům. Novinové zásilky jsou u nás už v osm hodin ráno. Autobusové spojení 3 x denně do Zásady trvá stejně jako 2 x denně do Jesenného, (i když nepravidelně).

Počasi v listopadu a prosinci - mrazy průměrně 9 až 13 stupňů C. V okolních obcích je veliký nedostatek vody, potůčky jsou zamrzlé, studny vyschly. 15. 12. tři cm sněhu. 21. k radosti všech i místních živnostníků, hlavně hostinských, napadlo asi sedm cm. Za dva dny nastala obleva a mlhy. Vánočních hostů není mnoho a není ani nálada.

8. 12. protestní schůze zástupců obcí soudního okresu vysokého v Okresní záložně hospodářské. Petice v záležitosti rušení berních úřadů a okresních soudů docílila úspěchu. Debata o komunikačních záležitostech ve zdejší okrese. Okres vysoký byl v roce 1928 zrušen a přestěhován do Jilemnice z domu č. 229.

19. 12. konala městská rada schůzi o vypsání nového konkursu na místo městského strážníka. Volbu Karla Špíky ministerstvo vnitra zrušilo - nebyla ohlášena kanceláří čsl. legií.

25. 12. zajiždí do Vysokého šedesátiletá výprava dorostu Pražské župy Svazu lyžařů RCS na dorostenecký lyžařský kurs s ubytováním ve třech třídách zdejší školy. Obec i škola nebyla však spokojena s tím, jak si účastníci kursu počínali.

26. 12. slaví zdejší Český Ski klub třicetileté výročí svého založení v sále Okresní záložny. Jubilejní valnou hromadu, která se sešla v hojném počtu, zahájil zasloužilý předseda klubu Dr. Oldřich Kramář.

Zastoupeno bylo i město a náměstek starosty odevzdal čestnou plaketu s názvem Město Vysoké nad Jizerou mistru Antonínu Bartoňovi (ml.) v uznání zásluh. Byli jmenováni čestní členové, mimo jiné i místní rodák, poslanec Dr. Karel Kramář. Klubové plakety obdrželi první závodník Vojtěch Josefek a výrobce lyží Antonín Bartoň st. Státní hymnu přednesla Dámská pěvecká jednota Vlastimila. Večer byl uspořádán v divadle Krakonoš večírek.

29. 12. byla poprvé vysílána zpráva o Vysokém v čsl. rozhlasu. Josef Ďoubalík ml. přednášel o dějinách vysokého Ski klubu.

31. 12. Náleďi a mlhy odvádějí naše milé hosty. Silvestrovský večírek v Sokolovně se vydařil a byl velmi početně navštíven. Pořádal Sokol za pomoci místního studentstva.

I.Ř.

Pokračování příště

Sokolovna v záplavě jirín

Do sokolovny se rodiče nastěhovali v srpnu v jednadvacátém roce. I když dostavěná, s venkovní omítkou se

čekalo až na jaro, až zdi přes zimu vymrznou a vyschnou, aby se do nich „nezavřela vlhkost“.

Při úklidu po stavbářích si rodiče udělali pro radost první záhonek - pod okny velkého sálu, po celé délce domu, osázený trvalkami. Takový veselý, celé léto tam něco kvetlo. A když byl pozemek před sokolovnou oplocený a vysázeny nízkokmenné javory s korunami jako velký míč, začala se rodit zahrádka.

Kruhové záhony uprostřed s bílými liliemi a letničkami měly okraje z temně fialových petráčků, které na jaře bohatě kvetly a pak po celý rok zdobily záhony svými tuhými zelenými listy.

Na záhonku na kratší straně zahrádky, kudy se chodilo ze silnice ke vchodu do sokolovny, převládaly astry a hlediky a protože se mamince nelíbila drátěná oka plotu, vysela po celé jeho délce hrachor. Hustá, pestrá paleta květů pnoucího se hrachoru zakryla oka plotu a svou milou vůni vítala každého přichozícího.

A pak dostal tatínek první hlízy jirín. Zamiloval se do jejich krásy natolik, že brzy byl celý dlouhý záhon u plotu k silnici plný jejich nádherných květů. Od maličkých pomponek až po květy velké jako talíř, co květ, to jiná barva a jiný tvar. Vyměňovali si je zahrádkáři z celého okolí a v těch několika desítkách sazenic jen těžko se našly dva stejné druhy. Snad právě ta pestrost byla to nejzajímavější. Když jiríny kvetly, chodili se tou krásou potěšit lidé z celého města a i přespoleční, když přišli do Vysokého. A protože v sokolovně bývaly nácvičné

nejen okrskové, ale i župní, objevil se jednou v krajských novinách článek „Sokolovna v záplavě jirín“, kde pisatel nešetřil obdivem. Rodiče ten výstižek opatrovali celý život, považovali to za krásné uznání své práce.

A tajemství těch bohatých květů? Tatínek jim každý rok vyměnil část zeminy za vyzrálou kompostovku tak, aby měly stále dostatek živin.

Anna Čerovská

ROZHOVORY

V souvislosti s obdivuhodnou výstavou v muzeu přijali mě pozvání do knihovny pánové Petr Beneš s velmi trpělivým nezbytným psím doprovodem a Jiří Ďoubalík s milou kyticí jirín. Zapředli jsme neméně zajímavé hovory (které by klidně mohly trvat mnohem déle) o sběratelství.

Co a kdy vás přivedlo k vaší sběratelské činnosti?

B.: Chodil jsem už ve škole malovat, líbily se mi obrazy. A když jsem přišel do Vysokého, u babičky Pohořalé jsem objevil staré pohlednice a to mě uchvátilo. Začal jsem je sbírat v roce 1968.

Ď.: Mám širší záběr, sbíral jsem víc věcí, něco už od dětství, a speciálně všechno týkající se lyžování. Jezdil jsem s Petrem na burzy a začal sbírat taky pohledy o Vysokém. S lyžařskými jsem začal před patnácti lety, kdy mi nějaké s lyžaři Petr přinesl. Říkám mu - A co ty lyžařky? -

B.: Lyžařky nedám.
Co všechno sbíráte a co je vaše

priorita?

B.: Mám vztah ke všemu starému, ať je to obrázek, soška nebo hrníček. S bratrem sbíráme šitky na hůl.

Đ.: S bráchou jsme sbírali známky, dodnes jsem členem filatelistického klubu. Chodili jsme k panu Josífkovi, bývalému závodníkovi, který měl slušnou sbírku, ale kde je jí konec? Vůbec ve Vysokém zmizela spousta hodnotných věcí. Lidé je vyhazovali, aniž by si uvědomili jejich význam.

B.: Úplně nejpřednostnější je specializace na ženy na starých pohlednicích. A kvůli turistickým pohledům obíhám všude, kam jedeme, starosty z každé vesničky.

Đ.: Patří mezi nejvýznamnější sběratele u nás.

B.: Nejde mi o popularitu.

Đ.: Mimo lyžařiny a pohlednic s vánoční tematikou betlémů také mince a bankovky z celého světa. Německé a rakouské nouzovky. Ty vydávaly obce a obchodníci v době nouze o drobné peníze. Objevovaly se v celé Evropě, dokonce i ve Vysokém. Například díky obchodníkovi Antonu Grünber-

gerovi roku 1848, 1922 – 23 byla v Německu měnová krize. Papírové bankovky měly i miliardové hodnoty, přes den ztrácely, vozily se kárky peněz, žebráci jich vedle sebe měli stohy, používali se i jako toaletní papír.

B.: Mám rád i odznáčky s hezkou grafikou.

Đ.: A smaltové odznaky - lyžování. Kam s tím?

Đ.: Neutříděné předměty jsou všude. Žena je z toho nešťastná.

B.: Skladovací prostory jsou omezené. Ale sbírky jsou i tam, kde má být něco jiného, třeba prádlo.

Đ.: Sbíráám také staré knihy a pohlednice spojené osobností malíře Mutticha, který maloval i ve Vysokém, přítele mého dědečka. Knihy od něj ilustrované (např. Babička), jsou krásné už svými vazbami.

B.: Zeměpisné pohlednice se datují již od roku 1898. Staré německé názvy hledám (i kolik dní) ve starých mapách a lexikonech získaných na burzách, aby se zjistilo, kde to je. Některá místa už ani neexistují.

Đ.: Sháním veškerou literaturu o Vysokém.

B.: Všechno o Vysokém nás zajímá oba. Třeba tady byl věneček, hrál Ulrich. Na plesu Mládecké Jednoty r. 1903 pán platil 1 kor. 30 h., dáma 60 h. To se dozvím z pozvánek na plesy, hasičské zábavy a podobně. Také fotografie mám rád.

Jak jste připravovali výstavu?

B.: Na výstavě je 877 kusů.

Đ.: Obsahuje pouze část, všechny by se tam nevešly. Existuje ještě víc pohledů Vysokého. Některé jsou

originály, je jen jeden kus ruční práce.

B.: Něco nám zapůjčili i kamarádi sběratelé. Co jsme měli poškozené nebo nám chybělo. Měl jsem systém řazení chronologicky. Jirka přidával místa odkud pohlednice jsou.

Đ.: Seděli jsme třeba ve Spořitelně i od rána až do šestnácti hodin a dávali dohromady pohlednice, která je lepší. Měli jsme na to dva týdny dovolené.

B.: V poslední fázi příprav jsme u mne doma řadili a vylepovali celý den. Začali jsme ráno v půl osmé a končili po deváté večer.

Budeme si povídat o pohlednicích?

Đ.: Všeobecně sběratelé říkají, že zadní strana pohlednic je zajímavější. A nejzajímavější jsou z 1. světové války, jsou až dojemné. Nebo čist milostné pohlednice je zážitek. Navíc jsou psané krasopisem.

B.: Ale nesmí se moc koukat na gramatiku.

Đ.: Neumím si představit, že by dnes mladí psali tak krásné dopisy slečnám.

B.: Úžasná jsou i oslovení. Jako spanilomyslná. Mám krabice podle malířů. I s popisnými listy ke každému.

Đ.: Existovala známkomluva. Každý způsob nalepení známky něco znamenal. Pod známky se psaly intimní vzkazy. Mnoho pohlednic je bez známek.

Vlastníte unikátní kousky?

B.: Například zdobenou pohyblivou pohlednici. Andělíček kouká klíčovou dírkou. Když se zatáhne za okraj pohlednice, objeví se svlékající se dáma. 1903 – 05 vycházely série erotických pohlednic v Praze, Berlíně,

Vídni, které psaly celý příběh. Oficiální pohlednice i malované, měly různé barvy, byly mezi nimi luxusní a noblí pohlednice. Chodil jsem k poradkyním paní Lukášové a Ďoubalíkové, které měly přehled z papírmnictví.

Jak získáváte přírůstky?

Oba: Výměnou, kupujeme, dostáváme. Jezdíme na burzy se starými věcmi i aukce, ale tam je to drahé. Na burzách v Hradci, Praze, už jde spíš o obchod. Dnes hledáme i přes internet. Odznaky a známky už nemají hodnotu. Spousta věcí se vyhodí.

B.: Krásné věci se dají i najít na neocikávaných místech. Jako třeba neobvyklý starý nepoškozený půllitr. *Nejstarší, nejvzácnější ... věci?*

B.: Potěší každý přírůstek. Nejstarší jsou pohledy před r. 1900 z fotografií. Dřív byla vzaďu jen adresa a psalo se na líc. Z dopisů a korespondenčních lístků vznikly pohlednice tím, že třeba voják na něj nalepil obrázek.

Đ.: Nejhezčí jsou litografie a nejvzácnější originály. Když je jeden kousek.

B.: A fotografické pohlednice. Pátrám po kolážích. Jsem členem Klubu sběratelů kuriozit.

Đ.: Některé cyklistické originály. Už před rokem 1900 vznikaly nádherné secesní smaltové odznaky a ceny. Každá je jiná. Vysoké ceny závodníka Bima. Oba dva si ceníme vysoké pohlednice.

Máte nějaké komické postřehy?

B.: Zážitky jsou s výměnami. Jednou jsem nabízel nové čisté pohlednice z tiskárny. Cena jedna koruna za kus. Chlap si vybral šest s otázkou: „Nedáte mi slevu?“

Đ.: Na internetu se nabízejí některé obyčejné odznaky, které mám i čtyři stejné na výměnu, jako vzácnost za 1500 korun.

Dá se spočítat, kolik máte exemplářů ve sbírkách?

B.: 110.000 pohlednic a oba máme i s novými přes 1000 pohlednic vysockých.

Đ.: A já několik set lyžařských cen, medailí a odznaků. Petr si pamatuje snad všechny pohlednice co má a když něco objevíme, je schopný určit, jestli je mám nebo nemám i já.

Co vám váš koníček přináší?

Đ.: Je to vášeň. Nikdo, kdo nesbírá, to nepochopí. Dává nám rozhled. Všeobecný. Dozvíme se mnoho i o životě. Všechny věci o něčem vypovídají. Když někam jedeme, myslíme i na jiné, abychom někomu něco zajímavého přivezli. Stane se, že už to má, ale tak to může vyměnit.

B.: Udělat někomu radost. Na výměnu mám i ubrousky, tácky, kartičkové kalendářky.

Đ.: Má největší sbírku v republice.

B.: Moje cesty s turisty mě přivádějí na hrady, zámky, zříceniny, rozhledny, do vesniček. Nefotím, dokumentaci jsou pro mě zeměpisné pohledy ČR. A jiné přírůstky do sbírky.

Đ.: Všude byl.

B.: Poznám radnice, náměstí - v televizi a podobně. Už vím, tady jsem byl, tady jsem získal to a to ...

V neposlední řadě je sběratelství i psychická pomoc v těžkých chvílích.

Tady náš rozhovor skončil. Oba pánové se báječně doplňovali. Na některé otázky ani nedošlo, zdálo se jim, že toho už bylo dost. Myslím, že

jsme se toho opravdu dost dozvěděli. Určitě by svým poutavým vyprávěním dokázali získat nového sběratele. Tak trochu se chce závidět. Přeju oběma mnoho dalších

skvělých přírůstků, prostoru, radosti a uspokojení z jejich sběratelské vášně, stejně jako neutuchající nadšení.

Za rozhovor děkuje Ivana Řehořová

ZPRÁVY Z OBCÍ

Tříč

Nález ze staré školy v Horní Tříči

Při přestavbě staré školy čp. 58 v Horní Tříči na apartmán, jenž dostal název Stará škola i přes naprostou odlišnost stylu získaného po architektonické úpravě, byly 15. listopadu 2006 kolem 15. hodiny při budování nového okna - v místech, kde bydlíval učitel - objeveny slovenským dělníkem předměty zanechané tam budoucím generacím při stavbě školy v roce 1882. Jednalo se o mince - po krejcaru z let 1762, 1800, 1851 a 1881, o tříkrejcar z roku 1788 a patnáctikrejcar z roku 1807 -, foukané skleněné perly původně v tyčince, korálky - šmelc se zbytkem nití, část ceníku květin (jako obal) a pamětní listinu z 10. června 1882, jejíž text bude uveden v dalších číslech.

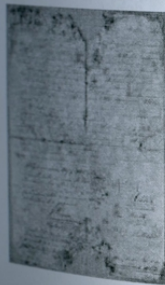
Nález předal 26. listopadu 2006 pan

Jan Slavík st. z Horní Tříče čp. 69 pracovníci Vlastivědného muzea ve Vysokém nad Jizerou Mgr. Alici Sládkové. Originál listiny převzali o dva dny později ředitel Státního okresního archivu Semily PhDr. Ivo Navrátil a jeho zástupce Mgr. Pavel

Jakubec - dokument je uložen ve fondu Obecná škola Tříč v uvedeném archivu.

Přepis listiny provedl pracovník vysockého vlastivědného muzea Michal L. Jakl.

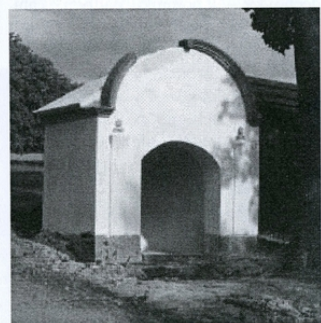
Helkovice

Kaple sv. Jana Nepomuckého

Na doporučení kulturní komise a z několikaletého popudu helkovických občanů se začalo s opravou kapličky v Helkovicích naproti pomníku padlých. Došlo k odstranění porostu okolo kaple a k částečné opravě.

Pokračovat se bude v příštích letech. Peníze dalo město z rozpočtu po odsouhlasení zastupitelstvem. Oprava

al neprobíhá pod dohledem památkářů - kaplička není kulturní památka. Bylo by ale asi dobré zachovat a opravit

původní dřevěné dveře. Trochu je škoda, že se někam vytratil výklenek. Oproti stavu loňského jara je kaplička k nepoznání – byla to ruina a teď je opravdu jako nová.

Sklenařice

120 let SDH z pohledu muzikanta

V sobotu 26. července se oslavovalo ve Sklenařicích 120. výročí založení tamního Sboru dobrovolných hasičů. Oslav jsem se zúčastnil také jako člen Krkonošské dechovky z Jablonce nad Jizerou, která tam zajišťovala hudební doprovod.

V jednu hodinu jsme se shromáždili u tamější hasičárny, kde nám byla od sympatických hasiček připnuta stužka a odznak slavnosti. Seřadili jsme se do průvodu a vydali se - při produkci naší dechovky - k pomníku padlým. Tam pan starosta z Vysokého a velitel hasičů pronesli slavnostní řeč a následoval hromadný přesun na nedalekou louku. Tady se začalo slavit. Lidé byli zpočátku ostýchaví a moc netancovali, ale netrvalo to dlouho a začali se bavit - jídlo a pití nechybělo. Hraní bylo proloženo povídáním z historie sklenařického hasičského sboru. Naše kapela byla umístěna na pódiu, takže jsme měli výhled na celý areál akce. Hráli jsme něco přes čtyři hodiny, lidé byli spokojeni, což nás těšilo, ale celkový dojem kazilo obrovské teplo, ve kterém hrát nebylo moc příjemné... Na shledanou na 130. výročí!

Josef Sládek, Tříč

Stará Ves

Nová hasičská zbrojnice a zároveň autobusová zastávka.

**CESTUJI, CESTUJEŠ,
CESTUJEME**

Kanada - Amerika

Slíbila jsem pokračování o mém zaoceánském životě. Slíbila jsem, že se pokusím porovnat dvě země Severní Ameriky. Kudy do toho. Pomohu si metaforou. Vidím oba státy jako dva bratry. Mají hodně společného - jsou téměř stejně staří, mají společný jazyk, společnou měnu, jsou téměř stejně velcí. Jenomže ten menší se velmi rád ukazuje a předvádí a pokud možno do všeho plete a dělá průšvihy. Ten větší je klidnější, pozoruje toho menšího „tajtrlíka“ z povzdálí a je mu jasné, že ty průšvihy bude muset řešit spolu s ním a je mu jasné i to, že nehodlá dělat stejné chyby.

Přiznejte si, co vlastně o Kanadě víte? Snad pár jmen - Celine Dion a Wayne Gretzky, hokej, javorový list a

sirup, příroda, jezera, možná si ještě někdo vzpomene na Olympijské hry

v Calgary, kde byl team Jamajky na bobech a inspiroval filmaře k natočení „Kokosů na sněhu“ a náš skokanský team v čele s Pavlem Plocem získal 2.

a 3. místo. A to je asi tak všechno. Kanada není zemí, která by se za všech okolností ukazovala a prosazovala. Mají velmi mnoho společného s Velkou Británií - především jednání, důstojnost, konzervativnost a obrovský

potenciál. Pokud se podíváte na mapu, pak Kanada i USA mají téměř stejnou rozlohu a tak je udivující, že Kanada má pouhých 33 327 000 obyvatel. (USA mají 304 686 000 !!!) Hlavní město je Ottawa - ovšem největší je Toronto. Hlavou státu je Její Veličenstvo Alžběta II. zastoupená na území Kanady Michaelle Jean (Governor General - vrchní Guvernérka), hlavou vlády je ministerský předseda Stephen Harper. To jsou údaje, které lze najít na internetu. Co se tam ale najít nedá - JAKÁ JE KANADA.

Kanada je barevná. Není červenobílá. Dokonce proslulé červené javorové listy uvidím pouze tehdy, pokud pojedou na východní pobřeží. V Calgary javory nejsou. Je tu prostor. Snad jenom v téhle zemi je možné jet hodinu ROVNĚ. Bez jediné zatáčky. Chris mi řekl, že Kanada byla před osídlením proměřená a nalinkovaná - je to vidět. Jsou dny, kdy je tu horko a hic, jsou dny, kdy teplota spadne na

minus 49 Celsia. Je tu možná spousta věcí, snad kromě jediné. Dolary se tu hráběmi nehrabou a na ulici nevalí – snad sem tam pár centů.

Pečená holoubátka v Kanadě na javorech nevisí!!!

*Daniela Hejralová
Dokončení příště*

SPORT

Malé, ale obratné

Oddíl moderní gymnastiky pracuje již pátým rokem. Navštěvuje ho 15 děvčat. Trénují třikrát v týdnu.

Pondělí a čtvrtek trénují všechna děvčata a úterý jen děvčata z vyšších kategorií. Věkové rozpětí je nyní od 5 do 10 let. Podle věku jsou děvčata rozdělena do kategorií, v kterých

potom i závodí. Zatím máme tři kategorie v základním programu, což znamená, že děvčata se musí naučit

dvě povinné sestavy a závodí v nich dva roky. S každou kategorií se zvyšuje obtížnost sestavy. Letos bychom chtěly zkusit začít cvičit i kombinovaný program, kde je jedna sestava povinná a druhá volná. Ale to už je opravdu pro šikovná děvčata. To, že dívky cvičí již delší čas, se odrazilo i na výsledcích a že je to dřina vám potvrdí všechna děvčata.

Letos se zúčastnily naše závodnice sedmi závodů. Celkem z nich přivezly 15 medailí, z toho bylo 9 medailí z Oblastního přeboru. Za největší úspěch letošní sezóny asi považujeme to, že se naše dvě závodnice Lenka Bělohávková a Klára Ševčíková probojovaly z oblastního přeboru na Mistrovství republiky v Praze, kde obsadily pěkně 10. a 13. místo.

Děvčata z nejmenších kategorií nám odrůstají, takže bychom uvítaly několik šikovných děvčat z mladších ročníků 2002 - 2003.

Za oddíl MG trenérky Helga Ševčíková, Věra Ševčíková, Dagmar Malýšová a Žaneta Peterková

...

Zavlažování fotbalového hřiště

Již v předcházejících letech se fotbalisté pokoušeli zlepšit stav hrací plochy vysockého hřiště. Úspěch se však nedostavoval. V posledních třech letech jsme se této problematice věnovali daleko intenzivněji. Hrací plocha byla urovňována navezenou hlinou a dvakrát strojně oseta. Přesto, že se vysočtí hasiči v době sucha postarali o závlahu, stále se konečný

efekt neblížil našim představám. A bylo zcela zřejmé, že pokud nebudeme mít k dispozici dostatečnou závlahu hrací plochy, ke zlepšení stavu nedojde a naše úsilí bude marné.

Z tohoto důvodu byl za hřištěm proveden 62 m hluboký vrt a ve spolupráci s firmou Eurogreen byl zbudován zavlažovací systém. Toto zařízení tvoří čerpadlo, které dodává vodu z vrtu do dvou nádrží a odtud jde voda pomocí dvou čerpadel do tlakového potrubí, které je ukončeno hydranty za pomezí čárou ve střední části hřiště. Vlastní kropení hřiště provádějí dva vozíky „Rol car“, které se pohybují po hřišti tlakem vody a zhruba za 3 až 4 hodiny je hřiště zakropeno jako po pořádném dešti. Nádrže se průběžně doplňují a tak není problém hřiště kropit v době sucha prakticky každý den s ohledem na stav hřiště a také na předpověď počasí. Ještě před uvedením zavlažovacího systému jsme plochu potřetí strojně oseli a pohnojili patřičným hnojivem a za 14 dnů provozu zařízení se konečně plocha zazelenala. V současné době se dá říci, že konečně zde máme fotbalový trávník.

Celková investice dosahuje několika stovek tisíc korun, ale bez tohoto kroku bychom stav nedokázali zlepšit. Doufáme, že zlepšené podmínky našeho hřiště přitáhnou další mladé vysoké fotbalisty a že dojde ke zlepšení i ve výsledcích našich družstev v soutěžích.

*Za TJ Vysoké nad Jizerou
Zdeněk Seidl*

Vysoká časovka

Už 10. ročník vysoké časovky se konal v neděli dne 27.7.2008. Závod odstartoval za slunečného počasí a téměř za bezvětří, což je ideální počasí

pro cyklistický závod. Na startu u hospody „U Křemílků“ se na Cimbále sešlo 103 závodníků od dětí až po kategorii dědci.

Mezi přihlášenými však chyběl držitel traťového rekordu (20,09 min.) Šlegl Martin a tak všichni očekávali, zda se podaří překonat hranici 20 minut. Pro závodníky a doprovod bylo na vysokém náměstí připraveno občerstvení členy a členkami cykloklubu: kýta na grilu, sejkory, domácí koláče a pivo Skalák 11% od pivovaru

Rohozec, který byl jedním ze sponzorů. Dále pak lékárna U Černého medvěda, Sport Falco, Ardea s.r.o., Město Vysoké nad Jizerou. Všem tímto děkujeme. Poděkování také patří časomíře H&H servis Josefa Hejrala a Ski klubu za pomoc při časomíře.

Celkovým vítězem se stal a nejlepšího času dosáhl OBŠIL David z KC Kooperativa - 21:30.12.

2. ZÁRYBNICKÝ Aleš z KC Kooperativa LBC, čas - 21:42.86. 3. 97 RYGLEWICZ Michal CS Žitník. To byla hlavní kategorie „muži“, ve které startovalo 44 závodníků. Nejrychlejší žena byla SKRBKOVÁ Mirka CK Pedál - 29:20.42, v kat. děvčata ml. byla 1. ŠIKOLOVÁ Natálie - 38:40.55, 2. RYDVALOVÁ Kristýna - 41:40.273. 3. NOVOTNÁ Lucie Cyklo Vysoké. Chlapci ml. - 1. PLACHÝ Patrik - 42:48.66, 2.

ČIVRNÝ David Cyklo Vysoké, chlapci - 1. Bartůněk Lukáš Tanvald. Děvčata st. - 1. ŠALDOVÁ Pavla - 95 27:05.60, 2. BLÁŽKOVÁ Eliška - 43:46.13, 3. JOSÍFKOVÁ Markéta Cyklo Vysoké. Chlapci st. - 1. KOBR Jakub Cyklo SKI Špicar - 26:23.97. 2. NOVOTNÝ Jakub - 28:34.00. 3. POHANKA Jakub, Cykloklub Vysoké n.ad Jizerou.

Divky - 1. HAVLOVÁ Veronika

Cyklo Vysoké, chlapci BARTŮNĚK Michal TJ.Bižuterie, chlapi POUR Pavel Valdice - 23:17.20, dědci - 1. VELE Václav SSC Železný Brod - 23:24.56,

2. ŠPULÁK Ladislav KC Pivovar Vratislav - 25:02.82, 3. DOUBALÍK Pavel Cyklo Vysoké.

Nejrychlejší z vysokých jel Jakub Havel - 23,28,22. Škoda jen, že pro zranění (pád na kole před domem) nestartoval odchovanec Jan Nesvadba, nyní závodící za Kooperativu Jablonec nad Nisou, člen reprezentace ČR, účastník MSJ - 22. místo, ME - 26., a 2. junior v Českém poháru 2008.

V září se vybraní závodníci zúčastní Středečního poháru v okolí Úpice, pokud nám počasí dovolí, tak i podzimního soustředění v Čertoryjích v Českém ráji, potom již zimní příprava v sokolovně.

Za cykloklub Gunnar Havel

KČT

26. července 2008 - 32. ročník turistického pochodu a cykloturistiky „Krajem zapadlých vlastenců“.

Akce se zúčastnilo 201 příznivců turistiky, a to na trasách: 12 km 46, 25 km 34, 35 km 15, 50 km 7, cyklo 99 osob. Letos nám vyšlo počasí jako na objednávku. Účastníci byli s volbou tras, zvláště při tak krásném počasí, spokojeni. Co dosvědčují zápisy v naší kronice pochodu. Všem děkujeme za účast a za rok opět nashledanou.

Jiří Líbal

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Svatby

Dne 1. 8. 2008 uzavřeli ve Sklenařicích na Mexiku sňatek **Věra Strunová** z Hradce Králové a **Ing. Jan Urbánek** z Kolína.

Dne 2. 8. 2008 uzavřeli sňatek **Laura Čáhojová** a **Lukáš Krix**, oba z Prahy, v parku hotelu Větrov.

Dne 8. 8. 2008 uzavřeli sňatek **Karla Špidlenová** ze Semil a **Pavel Hlaváč** z Jablonce nad Jizerou, tentokrát v areálu Šachty.

Dne 12. 9. 2008 uzavřeli sňatek **Vlastimila Petrušková** z Vysokého nad Jizerou a **Jan Šifta** z Jesenného ve Sboru Dr. Karla Farského

Dne 13. 9. 2008 uzavřeli sňatek také ve sboru církve československé husitské **Karolína Pánková** z Jilemnice a **Přemysl Brož** z Klášterské Lhoty.

Hodně štěstí!

Narození

Dne 1. srpna 2008 se manželům **Janě a Luďkovi Petruškovým** z Vysokého nad Jizerou narodila dcera **Klárka**.

Dne 7. 8. 2008 se manželům **Marii a MUDr. Tomášovi Helmuthovým** z Vysokého nad Jizerou narodil syn **Martin**.

Dne 13. 8. 2008 se manželům **Lucii a Karlu Burgermeisterovým** z Vysokého nad Jizerou narodila dcera **Lucie**.

Do dalších let přejeme hodně zdraví a štěstí!

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Jiří Strejček 74 let
Kristina Bartoničková 75 let
Alžběta Poláková 78 let
Zdeňka Živnová 79 let
Jiřina Janoušková 82 let
Štefania Sajdllová 83 let
Marie Šaldová 94 let
Jiří Berka 70 let
Josef Vedral 71 let
Věra Petrušková 71 let
Jaroslav Kučera 73 let
Marie Šírová (pův. z Dušnice u Kouckých) 76 let
Věra Metelková 76 let
Hana Strnádková 76 let
Josef Hejral 81 let
Jiřina Hladíková 83 let
Blanka Lukášová 87 let

Sklenařice

Irena Kristanová 70 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 13. 7. 2008 zemřela paní **Milena Mercová** z Vysokého nad Jizerou ve věku 77 let

Dne 12. 8. 2008 zemřela paní **Lidmila Nesvadbová** z Vysokého nad Jizerou ve věku 72 let

Dne 7. 9. 2008 zemřela paní **Marie Hladíková** ze Tříče ve věku 80 let

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.